

VYZINA / JESETEŘÍ KLIH

Klih z vyziny patří vůbec k nejdražším klichům, které se dají použít. Proto se používá pro skutečně speciální práce, jako je pozlacování bez podkladu z polimentu/např. při pozlacování přímo na sklo/. Samozřejmě že se používá také jako teplý klich.

Původ suroviny

Vyzina se v současnosti získává z plovacích měchýřů chovných jeseterů, což vede ke skutečně prémiové kvalitě získaného klichu:

- měchýře jeseterů se zpracovávají bez jakékoliv chemické úpravy a neobsahují žádné nečistoty
- lze dokonale prokázat původ, stáří a způsob preparace
- měchýře se zpracovávají za přísných hygienických podmínek
- pravidelná kontrola standardů usušených měchýřů garantuje nejvyšší možné standardy finálního produktu
- výsledkem je vyzina, které je nejjemnější a nejčistší kvality s transparentním a velmi konstantním vlastním zbarvením

Složení:

Vyzina je čistým přírodním produktem, proto je možné hlavní podílové složky uvádět jen s jistými rozhraními:

- podíl vlhkosti 10-12%
- podíl popela 8 – 12%
- podíl bílkovin 75-85%

Základní návody pro zpracování

Díky vysoké ceně se vyzina/jeseteří klich používá pro obzvlášť těžké lepení, kde se požaduje vysoká elasticita a vysoká trvanlivost. Vyzina se nechá nabobtnat ve studené vodě a pak se rozpouští v pramenité vodě. Čistý roztok se vyleje a po usušení vzniklý film se nařeže na proužky. Tyto proužky se pak podle potřeby znovu rozpustí a používají pro lepení. Dalším možným postupem je rozpuštění cca 6 gramů vyziny/litr a tímto roztokem je možné upevňovat uvolněné barevné vrstvy na obrazech

Jeseteří klich

- tento klich pocházející z vnitřní membrány plovacích vzduchových měchýřů léta používají ruští restaurátoři jak lepící a upevňovací prostředek. Po pádu železné opony je tento klich nyní léta přístupný i pro západní restaurátory. Vyzina má vyšší přilnavost a nižší viskozitu než porovnatelné produkty jako je želatina nebo králičí klich.
- odpovídající množství suché vyziny se dá do skleněné nebo emailové nádoby a zaleje vodou, nechá se více hodin bobtnat. Přebytečná voda se odleje, masa klichu se promačká, až dosáhne jednotné konsistence. Takto získaný klich pak dejte do nádoby a zalejte ho čerstvou destilovanou vodou.
- vodní lázeň pak za stálého míchání zahřívejte na 60° Celsia /POZOR – roztok s klichem se nesmí přehřát!/ až se klich rozpustí/doba zahřívání závisí na množství klichu. Pak odstavte z plamene, a je-li to potřeba, přeceďte jej přes tenkou bavlněnou tkaninu. V tento okamžik můžete přidat konzervační prostředek na klich ale podle zkušeností, je vždycky lepší si připravit jen takové množství vyziny, které zpracujete. Zbýlý roztok klichu je možné ještě několik dní skladovat v ledničce při 5-6°Celsia – roztok pochopitelně zgelovatí, nicméně k dalšímu zpracování se zase rozpustí
- pokud je potřeba přidat plastifikátor, pak ruští restaurátoři přidávají med z divokých květin, kdy váha medu odpovídá váze suché vyziny (jde tedy o gramy)

V Rusku se však používají i další receptury, které mají svůj důvod v tom, že pro ně je vyzina k dispozici ve velkém množství a to je nenuť k úspornosti a mají leccos společného s výrobou starých náplastí v západoevropských lékárnách. 100g vyziny se přes noc změkčí ve studené vodě, přebytečná voda se vyleje, přidá se 100g včelího vosku a směs se rozpouští při nízké teplotě za stálého míchání. Tato směs vydrží nepoměrně déle.